

Драги, ево прође већ годину дана, а где си ти мили? Ни гласа ти нисмо чули, ни нежни осмех с којим си топио све нас. Где си? Зашто су те узели? Зашто, када смо били толико срећни, кад смо се волели, кад смо делили све и кад нисмо могли једно без другог.

Знај, све је празно без тебе, само наш син допуњује један део у мом празном срцу. Наш Аки који је изговорио и реч Тата, и знај научићу га да те воли онако како си ти њега волео. Како нам само недостајеш. Узели су ми срећу, узели су ми тебе. Узеше те када си нам био најпотребнији, и мени и Акију и свима нама, кад смо тек почели да живимо, а ти нестане. Изгубих те заувек! Заувек мили мој! Зашто, лепи мој, изгубих нешто највредније што сам имала!

Изгубих те... али знај никада те нећу заборавити и знај да ћу те увек волети!

Воле те твоји син Андреј и супруга Тијана

Сине мој, анђеле наш, најбољи друже и пријатељу мој, све си ми био и више од тога.

Заиста је истина, болна истина, у коју је тешко поверовати. Истина, сине мој, да ниси међу нама, али си увек у мојим мислима, у свакој мајчиној причи, где год погледам видим тебе, а уствари нема те.

365 дана, Сале, боли нас рана, велика и тешка рана, рана коју нико не може излечити, и ко зна колико још дана? Док је мајка на овом свету увек ће је болети, јер знам лека нема, не постоји ништа да бол ублажи твојој мајци.

Сине мој, понос на тебе какав си нам био покушавамо да нам мало ублажи бол и тугу за тобом, али тешко.

Почивај мирно међу анђелима, јер и ти си анђеоло наш, а ја ћу се молити за тебе и увек бринути као што сам бринула. Имај поверење у твоју мајку као што си увек имао, а мајка у тебе и Бога.

Бићеш увек са нама и воле те твоји: мајка, отац, брат Деки са породицом

